

Maaneders Periode. Disse Begæringer, til hvilke Blanketter udleveres i Bankerne, omfatter Ansøgning om Indførselstilladelse for Varer til et Beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af de respektive Firmaers Import i 1931 indenfor den Hovedgruppe, til hvilken de ønskede Varer henhører.

Til Hjælp for Importørernes Udfyldning af Begæringsblanketterne har Valutakontoret udgivet en Vareforetegnelse, hvoraf det fremgaar, hvorledes Begæringerne skal specificeres paa de enkelte Vare-Numre samt, hvilke Varer der efter de nugældende Bestemmelser er henført til Frilisten. Vejledningen indeholder endvidere de af Valutakontoret givne Bestemmelser vedrørende Overdragelse af Valuta-Attester samt de for Valuta-Attesternes Afskrivning fastsatte Omregningskurser.

Umiddelbart før Behandlingen af det indkomne Begæringsmateriale opstiller Valutakontoret for den kommende Tildelingsperiode en Plan, der angiver, hvorledes de Bevillinger, der kan udstedes i Periodens Løb, skal fordeles paa Vare-Numre. Denne Plan forelægges af Handelsministeren Rigsdagens Valuta-Udvalg og Valutanævnet.

Det samlede Bevillingsbeløb, der i en Periode kan stilles til Raadighed, beregnes under Hensyntagen til, hvor meget Eksporten vil kunne forventes at indbringe i samme Tid. Fordelingen paa de enkelte fremmede Lande foretages i Overensstemmelse med de trufne Vareudvekslingsaftaler, med størst mulig Hensyntagen til Eksportmarkedernes Interesse i Afsætning af deres Varer her i Landet og til Opretholdelsen af et rimeligt Forhold mellem Import og Eksport. Fordelingen paa de enkelte Vare-Numre foretages saaledes, at der først og fremmest stilles Beløb til Raadighed for saadanne Varer, der er Raavarer eller Hjælpevarer i Eksportvirksomheder, dernæst for saadanne Varer, der indgaar som Raavarer i andre Fabrikationsvirksomheder, samt for Reeksport. De øvrige Beløb fordeles mellem de resterende Varer, dog saaledes, at der sidst stilles Bevillinger til Raadighed til Indførsel af saadanne Varer, hvoraf Landet maa siges at være selvforsynende. Dette gælder f. Eks. Smør, Smaagrise, Slagtefjerkræ, Halm, Kartoffler, Snedkerlim, Bøgetræ, Tændstikker, Skærver, Mursten m. m.

Forinden de saaledes paa Lande og Varegrupper fordelte Beløb kan stilles i Forhold til de fra de enkelte Importører indsendte Begæringer, vil der dernæst være at tage Hensyn til de Kompensationsforretninger, der maatte være indgaaet, eller som kan forventes at ville blive indgaaet i den nærmeste Fremtid.

De fra Importørerne umiddelbart før hver Tildelingsperiode indkomne Begæringer gennemgaas først saaledes, at Valutakontoret undersøger, om de fra de enkelte Firmaer fremsatte Begæringer er i Overensstemmelse med disse Firmaers tidligere Importtal. Derefter foretages en samlet Opgørelse paa Vare-Numre og Lande af de fremsatte Begæringer. Ved at sammenholde de saaledes optalte og rettede Begæringsbeløb med de Beløb, man har beregnet at bevillige, udregnes de Procenter, efter hvilke de fremsatte Begæringer kan bevilliges. Det opnaas herved, at alle Importører, der indenfor deres retmæssige Begæringsbeløb har ansøgt om Indførselstilladelse for en Vare, bliver imødekommet af Valutakontoret ved den generelle Udstedelse af Bevillinger med samme forholdsmæssige Tildeling. Da Importørerne ikke paa Forhaand ved, hvilke Totalbeløb der kan stilles til Raadighed for Indførselen af en enkelt Vare fra et enkelt Land, og da de ej heller kan forudse, hvorledes andre Importører fra Periode til Periode ændrer deres Begæringer, medfører denne Beregningsmetode en betydelig Usikkerhed for Importørerne, der ved at fremsætte en forholdsvis stor Begøring om Importtilladelse fra et Land, paa hvilket der kun bevilges lidt eller slet intet i en Periode, mister Muligheden for at føre deres normale Forretning igennem i et Forhold svarende til Branchens almindelige Gennemsnit. Herpaa søger Valutakontoret imidlertid bedst muligt at bøde i Periodens Løb, men for at undgaa, at Importørerne i deres Hovedbegøring helt undlader at søge Bevillinger for Varer, der senere vanskelig vil kunne nægtes dem, og derved vanskeliggør